Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0203

Bekæmpelse af tværnational undertrykkelse – mod en EU-strategi til beskyttelse af Europas suverænitet og demokratiske værdier

Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2026 om bekæmpelse af tværnational undertrykkelse – mod en EU-strategi til beskyttelse af Europas suverænitet og demokratiske værdier (2025/2179(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, som stadfæster EU's grundlæggende værdier: menneskelig værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 3 og 21,

– der henviser til den stigende forekomst af tværnational undertrykkelse og til medlemsstaternes ansvar for at beskytte alle personer, der er bosiddende på deres område,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne,

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83 og 215,

– der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra 1998,

– der henviser til FN's Menneskerettighedsråd resolution af 4. april 2025 med titlen "Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age" (Menneskerettighedsforkæmpere og nye og fremspirende teknologier: beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere,

herunder kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, i den digitale tidsalder) og af 1. juli 2025 med titlen "Civil society space" (Civilsamfundsmæssigt råderum),

– der henviser til notatet fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder om tværnational undertrykkelse[1], der blev offentliggjort den 18. juni 2025,

– der henviser til erklæringen af 13. januar 2025 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder om bedre beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere,

– der henviser til årsrapporten fra FN's højkommissær for menneskerettigheder og rapporterne fra FN's Højkommissariat og generalsekretæren "A/HRC/60/62: Cooperation with the United Nations, its representatives and mechanisms in the field of human rights – Report of the Secretary General" (samarbejde med De Forenede Nationer, dets repræsentanter og mekanismer på menneskerettighedsområdet – generalsekretærens rapport) fra september 2025,

– der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, der gennemfører FN's rammeværk "Protect, Respect and Remedy" der blev godkendt ved FN's Menneskerettighedsråds resolution 17/4 af 16. juni 2011,

– der henviser til erklæringen fra en gruppe uafhængige FN-menneskerettighedseksperter, som giver udtryk for bekymring over stigningen i retssager in absentia i Belarus, som blev offentliggjort den 22. januar 2025,

– der henviser til den foreløbige undersøgelse, som anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol har foretaget med hensyn til situationen i Republikken Litauen/Republikken Belarus (ICC-01/24-1),

– der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget i juni 2004 og opdateret i 2008, og til sin beslutning af 16. marts 2023 om EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere[2],

– der henviser til Rådets konklusioner af 27. januar 2025 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2025,

– der henviser til Rådets konklusioner af 30. januar 2026 om EU's

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 EUT C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2026,

– der henviser til EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024, der er forlænget til 2027,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om digitale tjenester)[3],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 af 13. juni 2024 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og forordning (EU) 2023/2859[4] (direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed),

– der henviser til EU's årsberetninger 2024 og 2025 om menneskerettigheder og demokrati i verden,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. november 2025 med titlen "EU-strategien for civilsamfundet" (COM(2025)0790),

– der henviser til sin henstilling af 15. juni 2023 til Rådet og Kommissionen efter undersøgelsen af påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten i forbindelse med brugen af Pegasus-spyware og tilsvarende overvågningsspyware[5],

– der henviser til den fælles meddelelse af 12. november 2025 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Det europæiske demokratiskjold: Styrkelse af stærke og modstandsdygtige demokratier" (JOIN(2025)0791),

– der henviser til den fælles meddelelse af 5. juni 2025 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "En international digital strategi for Den Europæiske Union" (JOIN(2025)0140),

– der henviser til sin beslutning af 13. november 2025 om bekæmpelse af tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere[6],

– der henviser til sin beslutning af 21. januar 2026 om bekæmpelse af

---

3 EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

4 EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

5 EUT C, C/2024/494, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.

6 Vedtagne tekster, P10_TA(2025)0258.

straffrihed ved hjælp af EU-sanktioner, herunder den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner ("EU's Magnitskij-lov")[7],

– der henviser til sin beslutning af 9. marts 2022 om udenlandsk indblanding, herunder spredning af desinformation, i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union[8],

– der henviser til sin beslutning af 1. juni 2023 om udenlandsk indblanding, herunder spredning af desinformation, i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union[9],

– der henviser til arbejdet Det Særlige Udvalg om Det Europæiske Demokratiskjold,

– der henviser til vedtægterne for Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (ICPO-Interpol), navnlig artikel 2, som kræver, at organisationen handler i overensstemmelse med ånden i FN's menneskerettighedserklæring,

– der henviser til G7-ledernes erklæring om tværnational undertrykkelse af 17. juni 2025 og til G7-flerpartsdialogen om tværnational undertrykkelse, som blev afholdt i februar 2025,

– der henviser til kommunikéet af 19. april 2024 fra mødet mellem G7-landenes udenrigsministre om "addressing global challenges, fostering partnerships" (håndtering af globale udfordringer og fremme af partnerskaber),

– der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 2509 (2023) og henstilling 2257 (2023) med titlen "Transnational repression as a growing threat to the rule of law and human rights" (Tværnational undertrykkelse som en voksende trussel mod retsstatsprincippet og menneskerettighederne),

– der henviser til undersøgelsen fra sit Generaldirektorat for Unionens Eksterne Politikker fra juni 2025 med titlen "Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states" (Tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere: Indvirkningen på det civile rum og værtslandenes ansvar)[10],

---

7 Vedtagne tekster, P10_TA(2026)0015.
8 EUT C 347 af 9.9.2022, s. 61.
9 EUT C, C/2023/1226, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.
10 Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Unionens Eksterne Politikker, Enheden for Analyse af og Støtte til Eksterne Politikker, "Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states", august 2025,https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

– der henviser til undersøgelsen fra sit Generaldirektorat for Unionens Eksterne Politikker fra januar 2026 med titlen "Perpetrators and methods of transnational repression and possible counter-strategies" (Udøvere af og metoder til tværnational undertrykkelse og mulige bekæmpelsesstrategier)[11],

– der henviser til den syvende rapport fra samlingen 2024-25 i Joint Committee on Human Rights (det blandede udvalg om menneskerettigheder) i Det Forenede Kongeriges parlament med titlen "Transnational repression in the UK" (Tværnational undertrykkelse i Det Forenede Kongerige),

– der henviser til den årlige rapport, der blev offentliggjort af det tyske forbundsministerium for indenrigsanliggender i juni 2025, med titlen "Verfassungsschutzbericht 2024" (2024-rapporten om beskyttelse af forfatningen),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A10-0142/2026),

A. der henviser til, at tværnational undertrykkelse er en bevidst, systematisk, målrettet og undertrykkende praksis, hvor regimer eller deres stedfortrædere rækker ud over grænser og begår handlinger uden for deres territoriale jurisdiktion for at intimidere, true, bringe til tavshed, tvinge, kontrollere eller på anden måde skade personer eller grupper, der er bosiddende i udlandet, eller familiemedlemmer eller deres støttenetværk ved at anvende en bred vifte af fysiske, psykologiske, digitale, juridiske, administrative og andre midler i strid med de grundlæggende rettigheder; der henviser til, at målene for tværnational undertrykkelse omfatter tusindvis af prodemokratiske personer, som er blevet tvunget til at flygte fra deres oprindelseslande på grund af indenlandsk undertrykkelse;

B. der henviser til, at EU bygger på værdierne om respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne;

C. der henviser til, at tværnational undertrykkelse undergraver disse grundlæggende værdier, bidrager til manipulation af den offentlige debat og krænker de grundlæggende rettigheder og folkeretten samt EU's og medlemsstaternes suverænitet og sikkerhed; der henviser til, at et stigende antal krænkelser af menneskerettigheder i oprindelseslandene ofte går hånd i hånd med øget tværnational

---

11 Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Unionens Eksterne Politikker, Enheden for Analyse af og Støtte til Eksterne Politikker, "Perpetrators and methods of transnational repression and possible counter-strategies", januar 2026, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

undertrykkelse i udlandet;

D. der henviser til, at tværnational undertrykkelse, som udøves på EU-medlemsstaters område, er en del af en bredere strategi for udenlandsk indblanding med sigte på at svække demokratiske institutioner og samfund og rammer direkte ind i EU's indre demokratiske rum ved at bringe stemmer til tavshed, splitte befolkningsgrupper og skabe frygt og selvcensur, samtidig med at denne undertrykkelse også undergraver EU's optræden udadtil ved at begrænse muligheden for, at personer, som er bosiddende i EU, kan kæmpe for demokrati, menneskerettigheder og ansvarlighed i tredjelande;

E. der henviser til, at tværnational undertrykkelse kan udgøre en forbrydelse mod menneskeheden som omhandlet i artikel 7, litra h), nr. 1a)[12], i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol i betragtning af sådanne handlingers systematiske og udbredte karakter;

F. der henviser til, at alle personer, der er bosat i EU, uanset etnisk eller national oprindelse, nyder lige rettigheder og beskyttelse i henhold til EU-retten, herunder dem, der er sikret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at de individuelle rettigheder for alle, som er bosat i EU, skal beskyttes og opretholdes af de kompetente nationale myndigheder og EU's myndigheder; der henviser til, at tværnational undertrykkelse kræver konkrete, offercentrerede reaktioner, for at de eksisterende huller i beskyttelsen kan lukkes; der henviser til, at behandling af tværnational undertrykkelse primært som et spørgsmål om sikkerhed eller udenlandsk indblanding risikerer at tilsløre dets andre dimensioner, begrænse foranstaltningernes effektivitet og efterlade personer og samfund, der er berørt af tværnational undertrykkelse, utilstrækkeligt beskyttet;

G. der henviser til, at udenlandske aktører har udøvet tværnational undertrykkelse af personer og grupper, som er bosat i EU-medlemsstater; der henviser til, at medlemsstaterne påvirkes af tværnational undertrykkelse i forskellig grad og udviser forskellige grader af bevidsthed, institutionelt beredskab og tilgængelighed af beskyttelsesmekanismer; der henviser til, at udøvere af tværnational undertrykkelse ("udøvere") opererer på tværs af grænser og udnytter forskelle mellem nationale juridiske og institutionelle rammer, hvilket gør isolerede nationale reaktioner mindre effektive;

H. der henviser til, at tværnational undertrykkelse går på tværs af flere politikområder og derfor kræver yderligere koordinering; der henviser til, at taktikker bag tværnational undertrykkelse ofte

---

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

udnytter gråzoner mellem agenturer og afdelinger;

I. der henviser til, at medlemsstaterne spiller en grundlæggende rolle med hensyn til at forebygge, efterforske og reagere på tværnationalt undertrykkende handlinger; der henviser til, at fragmenterede nationale tilgange og manglende koordinering mellem medlemsstaterne undergraver EU's evne til at udpege, forebygge og bekæmpe tværnational undertrykkelse effektivt og konsekvent og er utilstrækkelige med hensyn til at håndtere dens grænseoverskridende karakter; der henviser til, at sådan fragmentering i praksis kan øge usikkerheden for berørte personer og befolkningsgrupper, herunder ved at gøre oprindelsesstaterne mere udsatte, synlige eller sårbare over for tvang; der henviser til, at bedre koordinering på EU-plan bør støtte og supplere medlemsstaternes kompetencer på området for national sikkerhed;

J. der henviser til, at data indsamlet i løbet af det seneste årti viser, at den tværnationale undertrykkelse bliver stadigt mere omfattende med hensyn til omfang, geografisk rækkevidde og kompleksitet; der henviser til, at antallet og typen af aktører, der er involveret i tværnational undertrykkelse, desuden er øget på grund af outsourcing af undertrykkelse til stedfortrædende aktører såsom organiserede kriminelle netværk, tidligere efterretningsofficerer og cyberaktører, og dermed øger muligheden for benægtelse af ansvar, kompliceret ansvarsplacering og undergraver ansvarliggørelse;

K. der henviser til, at der ved tværnational undertrykkelse ofte sker udnyttelse af værtsstatens administrative, økonomiske og migrationsmæssige systemer, herunder overholdelsesbaserede økonomiske kontroller, strenge dokumentationskrav og fragmenterede datahåndteringsmetoder; der henviser til, at EU's institutioner og medlemsstater som følge heraf risikerer, at deres strukturer misbruges af udøverne, selv om det ikke er hensigten, eller et direkte samarbejde med de stater, der udøver transnational undertrykkelse ("de udøvende stater") ikke forekommer; der henviser til, at bekæmpelse af tværnational undertrykkelse derfor kræver kontrol af interne EU-procedurer og nationale procedurer for at undgå, at de udnyttes til undertrykkende formål;

L. der henviser til, at personer og befolkningsgrupper, der er mål for tværnational undertrykkelse, også er vigtige førsteresponsenheder med særlig viden om undertrykkende taktikker, proxynetværk og nye risikomønstre; der henviser til, at et meningsfuldt samarbejde med berørte befolkningsgrupper er afgørende med henblik på effektiv forebyggelse, tidlig varsling og udvikling af holdbare modstrategier;

M. der henviser til, at tværnational undertrykkelse har alvorlige og varige konsekvenser for menneskerettighedsforkæmpere, journalister, advokater og politiske aktivister samt deres familiemedlemmer;

N. der henviser til, at tværnational undertrykkelse ofte fejlagtigt karakteriseres som en række isolerede hændelser snarere end en vedholdende strategi rettet mod hele befolkningsgrupper; der henviser til, at fraværet af fysisk vold eller åbenlys chikane, ikke kan sidestilles med sikkerhed eller frihed, eftersom det tilsigtede resultat af tværnational undertrykkelse ofte er skabe tavshed, frygt, traumer og splittelse; der henviser til, at disse kumulative virkninger af tværnational undertrykkelse ikke blot kræver øjeblikkelig beskyttelse, men også adgang til effektive retsmidler og erstatning; der henviser til, at selv når ofrene vinder, er erstatningen ofte symbolsk, forsinket eller uigennemførlig;

O. der henviser til, at tværnational undertrykkelse påvirker personer forskelligt afhængigt af deres køn, seksuelle orientering, racemæssige, etniske eller religiøse baggrund, migrationsstatus og socioøkonomiske stilling; der henviser til, at indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling og strukturelle uligheder i både oprindelseslande og værtslande kan øge de negative virkninger af tværnational undertrykkelse; der henviser til, at kvinder udsættes for særlige former for tværnational undertrykkelse, der kan manifestere sig i seksualiserede og sexistiske digitale angreb rettet mod deres identitet, der har til formål at intimidere, miskreditere og afskrække dem fra aktivisme, hvilket afspejler et bredere mønster af kønsbaseret misbrug og chikane online, og der henviser til, at LGBTIQ+-personer også er uforholdsmæssigt udsatte;

Tværnational undertrykkelse - tendenser, former og metoder

P. der henviser til, at tværnational undertrykkelse, om end det ikke i sig selv er et nyt fænomen, er et voksende fænomen og finder sted i en udfordrende kontekst, der er præget af en forværring af menneskerettighederne, begrænsninger af grundlæggende frihedsrettigheder og civilsamfundets råderum og en række autoritære regimers stadig mere assertive adfærd;

Q. der henviser til, at de fysiske former for tværnational undertrykkelse omfatter målrettede drab, bortførelser, vold, tvungen tilbagevenden til hjemlandet, tvungne forsvindinger, deportationer og angreb på ejendom; der henviser til, at Freedom House registrerede 1 375 direkte fysiske hændelser i 107 mållande mellem 2014 og 2025;

R. der henviser til, at visse regimer er kendt for at anvende trusler eller betale samarbejdspartnere for at registrere deltagere i offentlige demonstrationer eller udspionere systemkritikere i EU, hvilket direkte påvirker udøvelsen af grundlæggende rettigheder;

S. der henviser til, at autoritære regimer i den digitale tidsalder udvikler stadig mere sofistikerede kapaciteter på området digital tværnational undertrykkelse; der henviser til, at digital tværnational undertrykkelse omfatter onlinechikane, direkte trusler, doxing,

hacking, cyberangreb, desinformationskampagner, smædekampagner, tilskyndelse til had mod systemkritikere i deres bopælslande, herunder ved hjælp af kunstig intelligens (AI), og anvendelse af spyware og andre overvågningsteknologier til at overvåge, profilere, intimidere eller bringe personer i udlandet til tavshed i kombination med traditionelle metoder til tværnational undertrykkelse; der henviser til, at ansvarsplacering i mange tilfælde er vanskelig med hensyn til sådanne praksisser, og at de ofte befinder sig under den traditionelle strafferetlige tærskel; der henviser til, at disse praksisser er særligt skadelige, idet internetplatforme og digitale platforme kan være af afgørende betydning, både privat og professionelt, for personer, der er blevet tvunget til at forlade deres lande som følge af politisk forfølgelse; der henviser til, at den store udbredelse af kunstig intelligens (AI) eksponentielt har øget omfanget og konsekvenserne af tværnational undertrykkelse, bl.a. ved at sætte myndighederne i stand til at anvende ansigtsgenkendelse, adfærdsanalyse og databehandling i realtid; der henviser til, at digitale trusler mod civilsamfundet betragtes som menneskerettighedskrænkelser; der henviser til, at sociale medievirksomheder og onlineplatforme spiller en væsentlig rolle i udformningen af onlinemiljøet for menneskerettighedsforkæmpere og -aktivister; der henviser til, at manglen på effektive mekanismer til hurtig reaktion med henblik på at tackle doxing og målrettet onlinechikane udsætter menneskerettighedsforkæmpere for større risici for intimidering, overvågning og yderligere tværnational undertrykkelse; der henviser til, at forordningen om digitale tjenester indeholder værktøjer, der kan håndtere aspekter af tværnational undertrykkelse, navnlig med hensyn til koordineret chikane og desinformation;

T. der henviser til, at udbydere af digitale tjenester, sociale medier og andre onlineplatforme, private spywarevirksomheder og andre teknologivirksomheder til tider er blevet katalysatorer for tværnational undertrykkelse; der henviser til, at udbredte platforme såsom WeChat, Telegram, Facebook, X og andre anvendes til at spore systemkritikere, som deltager i demonstrationer eller giver udtryk for deres holdninger på anden vis; der henviser til, at virksomheder, der markedsfører overvågningsteknologier, har et ansvar for at forhindre, at de anvendes ulovligt til politiske formål;

U. der henviser til, at ondsindede udenlandske aktører misbruger åbne sårbarheder i enheder til at infiltrere personlig eller professionel kommunikation; der henviser til, at flere sager i de seneste år har vist, at EU ikke er rustet til at håndtere situationer, hvor spyware infiltrerer enheder; der henviser til, at spyware er blevet anvendt af udenlandske aktører til at overvåge både systemkritikere og offentligt ansatte; der henviser til, at den stigende overvågning af menneskerettighedsforkæmpere bør betragtes som en form for tværnational undertrykkelse eller overvågningsbaseret tvang; der henviser til, at brugen af spyware til tværnational undertrykkelse

udgør en alvorlig trussel mod grundlæggende rettigheder, demokratiske processer og valgintegritet;

V. der henviser til, at tvang via stedfortrædende aktører er en udbredt og særligt skadelig form for tværnational undertrykkelse, som omfatter trusler, chikane, tilbageholdelse eller straf af familiemedlemmer eller partnere, der forbliver i oprindelseslandet, samt brug af diasporabegivenheder eller diasporaorganisationer for at muliggøre overvågning og intimidering af medlemmer af lokalsamfundet og dermed påføre alvorlig psykisk skade og skabe incitamenter til selvcensur; der henviser til, at tvang via stedfortrædende aktører også kan indebære, at medlemmer af diasporasamfund tvinges til at udføre undertrykkende aktiviteter på vegne af staten, hvilket samtidig gør dem til ofre og redskaber for tværnational undertrykkelse; der henviser til, at visse medlemmer af diasporasamfund også kan anvendes som et redskab til at udøve tværnational undertrykkelse uden at være tvunget hertil; der henviser til, at det er vigtigt at styrke identificeringen af de personer i diasporasamfundet, som kan være involveret i tværnationale undertrykkelseshandlinger;

W. der henviser til, at de statslige tjenester, der er ansvarlige for tværnational undertrykkelse, ofte forfalsker anklager for at gøre deres anmodninger mere troværdige og fremstiller ofre for tværnational undertrykkelse som gerningsmænd til forbrydelser; der henviser til, at udøvere af tværnational undertrykkelse i stigende grad anvender retssager in absentia, strafferetlig masseforfølgelse, konfiskering af ejendom og intimidering af slægtninge som værktøjer til at undertrykke systemkritikere i udlandet, og dermed forhindrer internationale rejser og sikker tilbagevenden, begrænser ejendomsrettigheder og udøver indirekte pres via de familiemedlemmer, som fortsat befinder sig i landet; der henviser til, at jurisdiktionsbegrænsninger og den ekstraterritoriale karakter af sådanne praksisser gør det særligt vanskeligt for værtslande at forebygge, dokumentere og retsforfølge tvang via stedfortrædende aktører, hvilket bidrager væsentligt til ofrenes modvilje mod at indberette hændelser;

X. der henviser til, at stater, der deltager i tværnational undertrykkelse, ofte misbruger internationale og retlige samarbejdsmekanismer, herunder anmodninger om udlevering og om oplysninger, datadelingsmekanismer, gensidig retshjælp, Den Finansielle Aktionsgruppes (FATF's) rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT) og cybersikkerhed samt INTERPOL-efterlysningsblade og -meddelelser, der anvendes i forbindelse med deres gennemførelse, til at lokalisere, tilbageholde eller tvangshjemsende personer af politiske grunde og dermed give undertrykkende regimer legitimitet på trods af udtrykkelige forbud mod politisk misbrug i henhold til folkeretten; der henviser til, at INTERPOL's efterlysningsblade (lilla hjørne og sølvfarvet hjørne)

navnlig er tænkt som operationelle værktøjer uden individuelle retsmidler eller klagemuligheder for de berørte, hvilket muliggør misbrug af dem i forbindelse med tværnational undertrykkelse; der henviser til, at udveksling af Interpoldata, herunder for så vidt angår efterlysningsblade (rødt hjørne) og meddelelser, kan udsætte de personer, som autokratiske aktører går efter, for fare; der henviser til, at antallet af INTERPOL's efterlysningsblade (rødt hjørne) og meddelelser er steget dramatisk i løbet af det seneste årti og er det vigtigste redskab, der anvendes af udøverne af tværnational undertrykkelse;

Y. der henviser til, at de udøvende stater anvender administrative og mobilitetsbaserede former for tværnational undertrykkelse ved hjælp af diplomatiske eller konsulære missioners overvågning og tvang, herunder ved at annullere eller nægte at forny pas, nægte konsulære tjenester eller tilbagekalde statsborgerskab, og derved tvinger personer til at samarbejde med konsulære myndigheder eller forhindrer rejseaktivitet; der henviser til, at nægtelsen af konsulære tjenester ikke kun berører menneskerettighedsforkæmpere og politiske aktivister, men også deres familier;

Z. der henviser til, at finansiel tværnational undertrykkelse indebærer misbrug af FATF's AML/CFT-standarder for at sprede falske påstande og udløse overholdelsesbaseret indefrysning af konti og risikobegrænsing; der henviser til, at sådanne praksisser frarøver de berørte personer og organisationer deres adgang til finansiering og finansielle serviceydelser og underminerer deres eksistensgrundlag og deres civile og politiske aktiviteter; der henviser til, at Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA) er et centralt EU-beskyttelsespunkt, som skal udarbejde mekanismer til hurtig reaktion mod urimelige indefrysninger og lukninger og skal fastsætte strenge grænser for dataudveksling med udøvende stater;

AA. der henviser til, at administrative procedurer kan udnyttes af udøvende stater og deres hjælpere, navnlig når der kræves adgang til dokumenter udstedt af oprindelseslandet, eller når der bruges tolke som stedfortrædende aktører til at intimidere eller udøve tvang mod ofre;

Udøvere, samarbejde og stedfortræderstrukturer

AB. der henviser til, at forskning og uafhængige datasæt bestilt af Europa-Parlamentet viser, at tværnational undertrykkelse er et globalt fænomen, som mere end 25 % af verdens regeringer deltager i, med anslået 3,5 millioner mennesker i fare og dokumenterede tilfælde i mere end 100 lande ifølge undersøgelser foretaget af Freedom House; der henviser til, at tværnational undertrykkelse hovedsagelig udøves af autoritære regimer; der henviser til, at fremtrædende udøvere af tværnational undertrykkelse i Europa og

globalt omfatter Rusland, Kina, Iran og Belarus;

AC. der henviser til, at forskning bestilt af Europa-Parlamentet viser, at størstedelen af dokumenterede tilfælde af tværnational undertrykkelse involverer samarbejde mellem oprindelses- og værtslande eller udnyttelse af svage retsstatsmiljøer, herunder gennem misbrug af udleveringsrammer, retshåndhævelsessamarbejde og internationale organisationer;

AD. der henviser til, at tværnational undertrykkelse ofte er regionalt grupperet, hvilket tyder på uformelle eller formelle samarbejdsrammer og fælles praksis mellem de udøvende stater og deres katalysatorer, herunder gensidig gennemførelse af undertrykkelse af befolkningsgrupper i eksil, europæiske borgere og enheder;

AE. der henviser til, at Rusland er blandt de mest aggressive lovovertrædere, som udøver tværnational undertrykkelse på verdensplan og er ansvarlige for det højeste antal dokumenterede hændelser i EU uanset oprindelsesland, behandler politisk emigration som en strategisk trussel og anvender metoder, som omfatter bl.a. mord, mordforsøg, digital overvågning, chikane, bortførelse, cyberangreb, fjendtlige efterretningsoperationer, afpresning, smædekampagner, intimidering af diasporagrupper, stigmatisering, retssager in absentia, tvang via stedfortrædende aktører og trusler mod familiemedlemmer, systematisk instrumentalisering af internationale juridiske, økonomiske, cybersikkerhedsrelaterede og retshåndhævende samarbejdsmekanismer samt trusler mod EU's lovgivere; der henviser til, at Rusland tegner sig for en uforholdsmæssig stor andel af INTERPOL's offentlige efterlysningsblade (rødt hjørne) på verdensplan, hvilket langt overstiger andre staters sammenlignelige anvendelse; der henviser til, at Rusland gør brug af bilaterale samarbejdsaftaler om retsforfølgning med tredjelande for at lette udleveringsanmodninger rettet mod sine statsborgere i udlandet; der henviser til, at Ruslands efterretningstjenester har gennemført rekrutteringskampagner online, ofte via Telegram, med henblik på lejemord og terroraktiviteter, ofte rettet mod russiske diasporaer og politiske modstandere; der henviser til, at Rusland anvender stedfortrædende aktører, bl.a. Wagnergruppen, tjetjenske dødspatruljer, kulturinstitutioner og i nogle tilfælde strukturer, der er tilknyttet den russisk-ortodokse kirke, til at udføre tværnational undertrykkelse;

AF. der henviser til, at Belarus udøver tværnational undertrykkelse i et alarmerende omfang, herunder på EU's område, navnlig gennem fysisk vold, misbrug af Interpols mekanismer, nægtelse af rejsedokumenter, anvendelse af spyware, konsulær praksis baseret på tvang, tvungen tilbagevenden, beslaglæggelse af aktiver og intimidering; der henviser til, at Belarus anvender INTERPOL's

efterlysningssystem til at ramme politiske modstandere i eksil og er rettet mod diasporaen og systemkritikere, herunder dem, der er bosat i EU, gennem straffesager, særlige retssager in absentia og tvang via stedfortrædende aktører;

AG. der henviser til, at Kina fører den mest omfattende og systematiske kampagne for tværnational undertrykkelse i verden, støttet af en omfattende ekstraterritorial infrastruktur, som omfatter statsnære enheder, oversøiske politistationer, diasporasamfund, akademiske organisationer og studenterorganisationer, medieforetagender og digitale netværk, med henblik på at identificere, overvåge, intimidere og udøve tvang mod personer i diasporasamfund og deres partnere ved hjælp af overvågning, chikane, juridisk og økonomisk pres, misbrug af Interpols mekanismer, tvungen tilbagevenden og intimidering af familier; der henviser til, at Kina anvender tvangsforanstaltninger over for europæiske personer og enheder; der henviser til, at rapporter fra menneskerettighedsforkæmpere viser, at Kina driver skjulte politistationer og stedfortrædende aktører på europæisk jord uden retsgrundlag, hvilket muliggør overvågning og tvungne tilbagesendelser, herunder gennem trusler mod slægtninge og i nogle tilfælde bortførelser; der henviser til, at de kinesiske myndigheder lægger pres på akademikere for at standse forskning, der anses for at være følsom, bl.a. i forsyningskæder og tvangsarbejde, eller om Tibet og Taiwan, og går målrettet efter kunstnere ved at anmode om aflysning af begivenheder vedrørende Taiwan; der henviser til, at Kina er en førende eksportør af overvågningssystemer, spyware og datadrevne politiværktøjer, som anvendes af andre autoritære regimer til at overvåge og intimidere deres egne diasporasamfund i udlandet; der henviser til, at Hongkongs lov om national sikkerhed fra 2020 og bekendtgørelsen om beskyttelse af den nationale sikkerhed fra 2024 bekræfter den ekstraterritoriale jurisdiktion og er blevet anvendt til at udføre tværnational undertrykkelse, herunder ved at gå målrettet efter europæiske politikere med trusler om retsforfølgning og udlevering og udstede arrestordrer på og udlove dusører for aktivister og akademikere, der er bosiddende i EU; der henviser til, at EU's udleveringsordninger med Kina og Hongkong giver anledning til alvorlig bekymring;

AH. der henviser til, at Iran længe har forfulgt formodede modstandere i udlandet og udøvet tværnational undertrykkelse inden for EU med operationer rettet mod de højeste statslige myndighedsniveauer og udført af efterretningsministeriet og Den Islamiske Revolutionsgarde, herunder dets elitestyrke Quds, ved hjælp af taktikker som omfatter mord, bortførelser, tvangsforsvindinger, realistiske trusler om vold, digital tværnational undertrykkelse og outsourcing af undertrykkelse til organiserede kriminelle grupper og andre stedfortrædere, bl.a. ved intimidering af journalister og systemkritikere, cyberovervågning, udøvelse af tvang mod slægtninge i Iran og dokumenterede mord og bortførelsesplaner mod

oppositionsmedlemmer på europæisk jord; der henviser til, at disse handlinger truer den offentlige sikkerhed og krænker de grundlæggende rettigheder;

AI. der henviser til, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov) er et vigtigt instrument til at slå ned på personer og enheder, som er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettigheder globalt, herunder dem, der er involveret i tværnational undertrykkelse; der henviser til, at effektiv og konsekvent anvendelse heraf kan bidrage til afskrækkelse, ansvarliggørelse og beskyttelse af grundlæggende rettigheder;

AJ. der henviser til, at EU i øjeblikket ikke har en fælles definition, fyldestgørende mekanismer til dataindsamling og en koordineret institutionel tilgang for EU som helhed til at bekæmpe tværnational undertrykkelse; der henviser til, at disse elementer også mangler uden for EU, hvilket skaber udfordringer med hensyn til forebyggelse, identificering og effektive politiske tiltag;

AK. der henviser til, at mange former for tværnational undertrykkelse sjældent registreres i officielle statistikker på grund af deres skjulte karakter; der henviser til, at tværnational undertrykkelse i høj grad underrapporteres, selv i EU, fordi personer, der er udsat for tværnational undertrykkelse, ofte frygter for repressalier mod familiemedlemmer eller har mistillid til myndighederne på grund af tidligere erfaringer i autoritære sammenhænge; der henviser til, at yderligere hindringer for indberetning omfatter manglende kendskab og uddannelse blandt retshåndhævende og administrative myndigheder, mangel på tilgængelige og traumeinformerede indberetningsmekanismer, sprogbarrierer og den selvforstærkende psykologiske belastning ved vedvarende intimidering, overvågning og chikane; der henviser til, at mange ofre for tværnational undertrykkelse også afholder sig fra at anmelde krænkelser på grund af lokale retshåndhævende myndigheders ineffektivitet eller af frygt for at forværre situationen; der henviser til, at denne strukturelle underrapportering resulterer i vedvarende manglende beskyttelse af ofre og befolkningsgrupper, der er mål for tværnational undertrykkelse, underminerer evidensbaseret politikudformning og ansvarlighed og dermed bidrager til fortsat anvendelse af tværnational undertrykkelse i lovovertrædende stater med begrænset risiko for eksponering eller konsekvenser;

AL. der henviser til, at mange EU-værtslande ikke håndterer og opdager tværnational undertrykkelse, som befinder sig under den strafferetlige grænse;

AM. der henviser til, at det nuværende forslag til det europæiske demokratiskjold ikke nævner tværnational undertrykkelse;

Fastlæggelse af en fælles EU-forståelse af tværnational undertrykkelse

1. mener, at tværnational undertrykkelse udgør en alvorlig og voksende trussel mod demokratiet, en krænkelse af menneskerettighederne samt en form for udenlandsk indblanding, der underminerer demokratisk regeringsførelse, retsstatsprincippet, de grundlæggende rettigheder og værtsstaternes suverænitet og sikkerhed samt deres mulighed for at sikre beskyttelsen af personer, der er bosat på deres territorium; understreger, at disse tendenser sandsynligvis vil blive intensiveret som følge af forringelsen af internationale normer og hurtige teknologiske forandringer, som også reducerer omkostningerne ved at udføre sådanne handlinger;

2. fordømmer på det kraftigste handlinger i forbindelse med tværnational undertrykkelse og udenlandsk indblanding, herunder dem, der udføres i EU's medlemsstater; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende, at tværnational undertrykkelse udgør en uacceptabel og ulovlig praksis, der hovedsagelig udøves af autoritære regimer, og til at forpligte sig til en nultolerancetilgang, som kræver en beslutsom, koordineret og omfattende indsats over for enhver form for tværnational undertrykkelse, der forekommer på EU's område;

3. mener, at manglen på en klar definition af tværnational undertrykkelse bidrager til underrapportering, begrænser effektive politiske reaktioner og hindrer anvendelsen af ansvarlighedsværktøjer, herunder sanktionsmekanismer; opfordrer derfor Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at vedtage en fælles EU-definition af tværnational undertrykkelse baseret på den definition, der er angivet i denne betænkning og tidligere betænkninger fra Parlamentet, og til systematisk at integrere denne definition i alle EU's politikker og instrumenter, herunder i forbindelse med foranstaltninger udadtil, retlige og indre anliggender, digital politik, finansiel regulering og sanktionsrammer for at forhindre, at EU's retlige og administrative rammer misbruges til undertrykkende formål; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at kodificere tværnational undertrykkelse i deres relevante lovgivning;

4. definerer tværnational undertrykkelse som forsætlige handlinger eller trusler, der udføres af stater, herunder undertrykkende eller autoritære regimer, statstilknyttede enheder eller enheder under indflydelse eller pres fra en stat, eller dens stedfortrædende aktører, for at forsvare og fremme deres interesser ved at agere uden for deres egne grænser for at lukke munden på personer eller grupper, der er bosiddende i udlandet, eller deres støttenetværk eller familiemedlemmer samt intimidere, true, tvinge, kontrollere eller på anden måde skade dem;

5. bemærker med bekymring, at målene for tværnational undertrykkelse omfatter en bred vifte af personer og grupper, herunder bl.a. systemkritikere, journalister, aktivister, akademikere og medlemmer af diasporasamfund og deres familier; anerkender, at tværnational undertrykkelse rækker ud over diasporasamfund og også er rettet mod organisationer og personer, der forsvarer eller bistår ofre, herunder dem, der ikke har nogen national forbindelse til den udøvende stat; udtrykker alvorlig bekymring over civilsamfundets stadig mere begrænsede råderum og over, at befolkningsgrupper i eksil bringes til tavshed, da deres stemmer er meget vigtige med hensyn til at dokumentere menneskerettighedsforhold og menneskerettighedskrænkelser;

6. understreger, at tværnational undertrykkelse omfatter et bredt spektrum af tvangspraksisser under konstant udvidelse, som inkluderer, men ikke er begrænset til:

   a) fysisk tværnational undertrykkelse såsom målrettede drab, bortførelser, vold, tvungen tilbagevenden, deportationer og angreb på ejendom

   b) misbrug af retlig og administrativ karakter – herunder misbrug af konsulære tjenester, udleveringsprocedurer og procedurer for gensidig retshjælp – retsforfølgning in absentia, misbrug af internationale varslingssystemer, indefrysning af aktiver og begrænsning af adgangen til banktjenesteydelser og finansielle tjenesteydelser, grundløse strafferetlige anklager, selektiv retsforfølgelse, nægtelse af tilladelser, licenser eller godkendelser uden gyldig grund eller vilkårlige bøder eller sanktioner

   c) ikkefysiske tvangsmetoder såsom digital overvågning, trusler, intimidering, digital chikane, misbrug af spywareteknologier, hacking, afpresning, beskyldninger om terrorisme eller undergravelse af statens sikkerhed, chikane af slægtninge og tvang via stedfortrædende aktører, herunder gennem diplomatiske eller konsulære missioner, organiserede kriminelle netværk, private aktører eller statsnære og statstilknyttede enheder, der opererer i udlandet;

7. understreger, at medlemsstaterne i øjeblikket påvirkes af tværnational undertrykkelse i forskellig grad og udviser forskellige niveauer af bevidsthed, institutionelt beredskab og beskyttelsesmekanismer; understreger imidlertid, at eftersom udøverne opererer på tværs af grænserne og udnytter forskellene mellem de nationale systemer, kan tværnational undertrykkelse ikke håndteres effektivt gennem isolerede nationale reaktioner og kræver derfor engagement og beredskab fra alle medlemsstaters side inden for en koordineret EU-ramme;

Styrkelse af EU's koordinering, dataindsamling og institutionelle

indsats

8. understreger, at tværnational undertrykkelse er betydeligt underrapporteret, selv om indsamling af pålidelige data er afgørende for at forstå omfanget heraf; bemærker, at personer, der er mål for tværnational undertrykkelse, kan være tilbageholdende med at indberette hændelser, fordi de frygter repressalier mod familiemedlemmer, har mistillid til myndighederne på grund af erfaringer i autoritære lande eller står over for sprogbarrierer;

9. opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til i samarbejde med relevante EU-organer, herunder Europol, at oprette en EU-mekanisme for dataindsamling, overvågning og rapportering om tværnational undertrykkelse, der dækker hændelser inden for EU og globalt, og som giver offentlige myndigheder og interessenter mulighed for at give input, og som Kommissionen og medlemsstaterne kan anvende til at udvikle, finjustere og evaluere deres politikker til bekæmpelse af tværnational undertrykkelse; understreger behovet for fælles metoder og sikring af samarbejde på dette område med ligesindede partnere; understreger, at indberetningskanalerne bør være flersprogede og traumeinformerede, samtidig med at der sikres solid databeskyttelse og fortrolighed;

10. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at kriminelle og ikkekriminelle handlinger, som har et aspekt af tværnational undertrykkelse, konsekvent registreres som sådanne i hele EU, og at de relevante myndigheder er rustet til at afdække omfanget af tværnational undertrykkelse;

11. fremhæver behovet for stærk kryptering og strenge sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at oplysninger, der deles via disse kanaler, ikke kan opsnappes, misbruges eller tilgås af uautoriserede aktører, og at ofrene ikke udsættes for yderligere skade;

12. understreger, at indberetninger, der modtages gennem disse kanaler, bør vurderes hurtigt og, hvor det er relevant, efterfølges af konkrete foranstaltninger fra de kompetente myndigheders side, herunder efterforskninger og bestræbelser på at identificere mulige forbindelser til udenlandske efterretningsaktører;

13. anerkender den afgørende rolle, som civilsamfundsorganisationer spiller med hensyn til at dokumentere de mest skjulte former for tværnational undertrykkelse, herunder digital overvågning, økonomiske undertrykkelse, administrativ chikane og tvang via stedfortrædende aktører; fremhæver, at den nuværende dataindsamling om tværnational undertrykkelse stadig primært er baseret på ikkestatslige kilder, hvoraf mange står over for alvorlige finansieringsbegrænsninger, hvilket øger det presserende behov for

overvågningsmekanismer på medlemsstatsniveau og EU-niveau; gentager behovet for at støtte civilsamfundet, journalister, whistleblowere og andre, der afslører mekanismer og tilfælde af tværnational undertrykkelse, hvilket ofte udsætter dem for store personlige risici;

14. opfordrer medlemsstaterne til at opretholde tæt kontakt til de diasporaer, der er mest udsatte for tværnational undertrykkelse; opfordrer Kommissionen til at give medlemsstaterne vejledning og anbefalinger om, hvordan de kan beskytte risikogrupper i eksil;

15. opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde specialiseret uddannelse til retshåndhævende, judicielle, finansielle, cybersikkerheds-, immigrations- og asylmyndigheder i at indkredse og reagere på tværnational undertrykkelse; opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de berørte befolkningsgrupper i udformningen og gennemførelsen en sådan uddannelse;

16. opfordrer indtrængende til, at der etableres en omfattende ramme for at afhjælpe splittelsen af de nationale reaktioner og sikre koordinering og informationsudveksling på tværs af EU-institutioner og -agenturer, medlemsstater, nationale menneskerettighedsinstitutioner og relevante interessenter; understreger behovet for et styrket samarbejde og en struktureret politisk dialog mellem tjenestegrenene for at sikre en konsekvent og effektiv EU-reaktion;

17. opfordrer medlemsstaterne til at udpege nationale kontaktpunkter for tværnational undertrykkelse, der har til opgave at koordinere mellem relevante myndigheder på alle niveauer;

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme regelmæssig udveksling mellem medlemsstaterne gennem et netværk af disse nationale kontaktpunkter for tværnational undertrykkelse, så de kan udveksle viden, tendenser, god praksis og indhøstede erfaringer; opfordrer til, at de nationale kontaktpunkter regelmæssigt indbydes til møder i Det Europæiske Center for Demokratisk Modstandsdygtighed; opfordrer medlemsstaterne til at sikre systematisk rapportering om udviklingen på nationalt plan til Kommissionen og styrke koordineringen af nationale foranstaltninger med henblik på at håndtere den grænseoverskridende dimension af tværnational undertrykkelse mere effektivt;

19. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at offentliggøre en årlig offentlig rapport om tværnational undertrykkelse, der påvirker EU, med en vurdering af tendenser, mønstre og nye risici, herunder underrapporterede former såsom digital overvågning, finansiel undertrykkelse, administrativ chikane og tvang via stedfortrædende aktører;

20. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om at ajourføre

Europols og Eurojusts mandater for mere effektivt at bekæmpe tværnational undertrykkelse; opfordrer Europol og Eurojust til at prioritere tæt samarbejde og informationsudveksling mellem EU's medlemsstater for at håndtere tværnational undertrykkelse og sikre bedre informationsudveksling, herunder gennem specifik uddannelse, samt målrettede trusselsvurderinger af tværnational undertrykkelse;

21. opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og EU-Udenrigstjenesten til at styrke koordineringen inden for EU's eksisterende udenrigspolitiske instrumenter med henblik på at bekæmpe tværnational undertrykkelse mere effektivt, herunder ved at styrke EU's tilstedeværelse i tredjelande og ved at styrke kontaktpunkterne i EU-delegationerne for at rejse sager om tværnational undertrykkelse i tredjelande;

22. opfordrer Rådet til at udpege en koordinator for bekæmpelsen af tværnational undertrykkelse, der kan fungere som et centralt kontaktpunkt og bidrage til udviklingen af en overordnet EU-strategi mod tværnational undertrykkelse; mener, at denne koordinator bør inddrages i og supplere arbejdet i Det Europæiske Center for Demokratisk Modstandsdygtighed;

23. understreger, at alle former for dataindsamling, støtte til ofre, beskyttelsesforanstaltninger og alle andre mekanismer, der har til formål at bekæmpe tværnational undertrykkelse, bør tage hensyn til de specifikke risici, som racemæssige, etniske og religiøse mindretal og LGBTIQ+-personer står over for, og bør være kulturelt kompetente og systematisk tage hensyn til kønsspecifikke konsekvenser og indbyrdes forbundne sårbarheder;

Stærkere beskyttelse af og støtte til personer, der er udsat for tværnational undertrykkelse

24. opfordrer til en omfattende, offercentreret og intersektionel tilgang til beskyttelse af og støtte til personer, der er udsat for tværnational undertrykkelse, med en kombination af øjeblikkelige og langsigtede beskyttelsesforanstaltninger og skræddersyet støtte til personer, der er i øget risiko; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage kønssensitive beskyttelsesforanstaltninger for kvinder og LGBTIQ+-samfund, der er udsat for tværnational undertrykkelse;

25. fremhæver behovet for forebyggelse, beskyttelse, stabilisering, ansvarliggørelse og afskrækkelse samt behovet for at afhjælpe eksisterende huller i beskyttelsen, herunder adgang til juridisk og administrativ bistand og psykosocial støtte; understreger endvidere behovet for at udvikle hurtige reaktionskapaciteter hos de kompetente myndigheder;

26. fremhæver de alvorlige psykologiske, sociale og sikkerhedsmæssige konsekvenser af tværnational undertrykkelse for ofrene og deres familier; opfordrer medlemsstaterne til at anerkende psykosocial skade som en integreret del af tværnational undertrykkelse og til at sikre adgang til flersproget og traumeinformeret støtte til mental sundhed; minder i denne forbindelse om de konsekvenser og den psykologiske byrde, som strategiske retssager mod offentligt engagement (SLAPP) medfører for journalister, eller som juridisk pres medfører for akademikere;

27. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende misbrug af retssystemer som en form for tværnational undertrykkelse og til at sikre, at ofre for tværnational undertrykkelse har adgang til specialiseret juridisk bistand samt effektive, forholdsmæssige retsmidler og erstatninger, der kan håndhæves, herunder erstatning og godtgørelse fra udøverne, for sagsomkostninger som følge af urimelige eller chikanøse retssager;

28. opfordrer medlemsstaterne til at yde målrettet støtte, der gør det muligt for personer, der er mål for tværnational undertrykkelse, at fortsætte deres professionelle og civile aktiviteter, og til at sikre effektiv og rettidig beskyttelse af dem, der vælger offentligt at dokumentere eller indberette misbrug; glæder sig i den forbindelse over EU's direktiv om bekæmpelse af SLAPP[13]; er af den opfattelse, at der bør træffes lignende foranstaltninger for at beskytte den akademiske frihed mod pres udefra;

29. opfordrer de retshåndhævende myndigheder og sikkerhedsmyndighederne til at iværksætte en vedvarende opsøgende indsats og til at oprette pålidelige kommunikationskanaler med befolkningsgrupper, der er udsat for tværnational undertrykkelse og lokale forbindelsesstrukturer med henblik på at øge bevidstheden, fremme sikker indberetning og forbedre forståelsen af nye mønstre for tværnational undertrykkelse, herunder adfærd, der befinder sig under de strafferetlige tærskler;

30. opfordrer EU og dets medlemsstater til at anerkende, at personer og befolkningsgrupper er vigtige førsteresponsenheder, og til at støtte dem; anerkender den rolle, som journalister, der lever i eksil, spiller som vigtige allierede i bekæmpelsen af autoritær propaganda og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding; opfordrer Kommissionen til at operationalisere EU's civilsamfundsstrategi og tilskynder til bedre samarbejde og informationsudveksling mellem civilsamfundet og EU-institutionerne og medlemsstaterne;

---

13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1069 af 11. april 2024 om beskyttelse af personer, der engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse krav eller urimelige retssager ("strategiske retssager mod offentligt engagement") (EUT L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

31. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at opdatere EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati samt EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, så de udtrykkeligt omhandler tværnational undertrykkelse, herunder beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere i eksil og diasporasamfund;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre forudsigelig finansiering af en sådan støtte til ofre, herunder under Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde - et globalt Europa (NDICI - et globalt Europa), programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og Horisont Europa;

Forebyggelse af og reaktion på specifikke former for tværnational undertrykkelse

Fysiske former for tværnational undertrykkelse

33. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle nye mekanismer eller tilpasse eksisterende mekanismer med henblik på at håndtere den grænseoverskridende karakter af fysiske former for tværnational undertrykkelse, herunder overvågning, tvang, overfald og forsøg på bortførelse, for at sikre, at sådanne handlinger systematisk kortlægges, efterforskes og behandles som statstilknyttet undertrykkelse snarere end som isolerede strafbare handlinger;

Digitale og teknologibaserede former for tværnational undertrykkelse

34. opfordrer EU og dets medlemsstater til at anerkende, forebygge og bekæmpe digitale former for tværnational undertrykkelse såsom censur, desinformation, smædekampagner, onlinechikane og -intimidering, der lettes via mekanismer etableret via onlineplatforme, herunder engagementsbaserede anbefalingssystemer, falske konti og botnetværk; understreger, at det er nødvendigt at anerkende den særlige udfordring, som kønsbaseret digital tværnational undertrykkelse udgør, og de særlige konsekvenser, som denne form for undertrykkelse har for de kvinder, der er udsat for tværnational undertrykkelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til udtrykkeligt at tage hensyn til tværnational undertrykkelse ved håndhævelsen af de eksisterende rammer af den relevante EU-lovgivning, herunder forordningen om digitale tjenester, forordningen om kunstig intelligens[14] og

---

[14] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

forordningen om produkter med dobbelt anvendelse[15], for at sikre en solid håndhævelse, streng eksportkontrol og strenge ansvarlighedsmekanismer;

35. opfordrer indtrængende digitale platforme til at træffe effektive foranstaltninger til at afbøde og imødegå trusler om digital tværnational undertrykkelse; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om digital tværnational undertrykkelse opfylder kriterierne for at blive omfattet af aktiviteter, der har negative konsekvenser for de grundlæggende rettigheder, som fastsat i forordningen om digitale tjenester; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på virkningen af tværnational undertrykkelse i de kommende revisioner af retningslinjerne i forbindelse med risikovurdering og afbødende foranstaltninger, der finder anvendelse på meget store onlineplatforme, herunder ved at undersøge de systemiske risici, som platforme såsom WeChat og TikTok udgør;

36. udtrykker dyb bekymring over tredjelandes og deres stedfortræderes anvendelse af AI som et redskab til tværnational undertrykkelse, herunder gennem AI-baseret digital overvågning, anvendelse af spyware, phishing- og hackerangreb, doxing, automatiseret onlinechikane og koordinerede desinformationskampagner på de sociale medier; opfordrer Kommissionens AI-Kontor til yderligere at vurdere indvirkningen af kunstig intelligens på tværnational undertrykkelse og til at fremsætte forslag til specifikke garantier for at forhindre misbruget af AI-systemer på måder, som gør det muligt at overvåge eller udøve tvang eller undertrykkelse på tværs af grænser;

37. fremhæver, at retten til sikker og privat kommunikation er af grundlæggende betydning; fordømmer på det kraftigste tredjelandes og deres stedfortrædende aktørers brug af spyware og overvågningsteknologier mod personer i Unionen; bemærker med bekymring dokumenterede tilfælde, hvor private virksomheder udvikler og eksporterer avanceret spyware og digitale overvågningsværktøjer, som anvendes til at gennemføre tværnational undertrykkelse;

38. minder om betænkningen fra PEGA-udvalget (undersøgelsesudvalget til at efterforske brugen af Pegasus-spyware og tilsvarende overvågningsspyware), som indeholdt henstillinger om bekæmpelse af ulovlig brug af spyware, navnlig indgribende spyware; beklager, at Kommissionen indtil nu ikke har taget anbefalingerne til sig, selv om der fortsat er udfordringer; opfordrer i denne henseende medlemsstaterne og Kommissionen til at gennemføre anbefalingerne

---

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 206 af 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

fra PEGA-udvalget og til at styrke garantierne mod spywareanvendelse og -misbrug og bekæmpe forskelle i national ret via bedre håndhævelse af EU-lovgivning såsom direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge[16], udbudsregler og forordningen om produkter med dobbelt anvendelse; opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre et strengt tilsyn med spywaremarkedet, effektive ansvarlighedsmekanismer og kriminalisering af ulovlig dataindsamling, der foretages på vegne af udenlandske stater i strid med EU-retten;

39. opfordrer til, at teknologivirksomheder og andre private aktører stilles til ansvar, når de letter tværnational undertrykkelse, f.eks. ved at undlade at begrænse risiciene for de grundlæggende rettigheder for personer, der er bosiddende i EU, navnlig med hensyn til anvendelsen af disse apps til statsstøttet overvågning, censur af politiske ytringer og muliggørelse af tværnational undertrykkelse rettet mod diasporasamfund; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at meget store onlineplatforme og søgemaskiner anvender menneskerettighedsbaseret indholdsmoderation; opfordrer disse platforme til at oprette mekanismer til hurtig reaktion for personer i risiko, herunder prioriterede indberetningskanaler, rettidig menneskelig gennemgang, garantier mod vilkårlig fjernelse af indhold og effektiv indsats over for doxing, overtagelse af konti og koordineret onlinechikane;

Tvang udøvet via stedfortrædende aktører samt familiebaseret undertrykkelse

40. anerkender repressalier mod familiemedlemmer til personer i eksil, uanset om det sker i EU eller i tredjelande, som en særlig og alvorlig form for tværnational undertrykkelse; opfordrer til, at praksisser for intimidering, frihedsberøvelse, konfiskering af ejendom, rejseforbud og lignende praksisser, der er rettet mod familien, systematisk håndteres inden for EU's rammer for overvågning, sanktioner, asyl og diplomatisk reaktion;

41. understreger, at familiesammenføring og andre beskyttelsesmetoder mindsker risikoen for tvang via stedfortrædende aktører;

Håndtering af strukturer, der muliggør tværnational

---

16 Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

undertrykkelse

42. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indkredse, vurdere og afhjælpe strukturelle sårbarheder i administrative, retlige og finansielle systemer på EU-niveau og på nationalt niveau, der kan udnyttes til tværnational undertrykkelse, herunder i forbindelse med konsulære tjenester;

43. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at forhindre risikoen for, at deres strukturer misbruges af udøvere af tværnational undertrykkelse, hvilket kunne omfatte indførelse af risikobevidste beskyttelsesforanstaltninger, alternative procedurer, når det er nødvendigt, og øget tilsyn med retlige, administrative og finansielle infrastrukturer, herunder konsekvensanalyser vedrørende grundlæggende rettigheder, ordninger for tildeling af opholdsret til investorer og rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge, med henblik på at forhindre udøveres misbrug heraf og sikre ansvarlighed;

44. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til stringent at kontrollere og om fornødent tilbagekalde opholdstilladelser, der er udstedt til investorer, og lignende ordninger for "gyldent visum" til personer, der ifølge troværdige kilder har forbindelser til regimer eller netværk, som er kendt for at anvende tværnational undertrykkelse, med henblik på at forhindre udøvere og katalysatorer, som fremmer ulovlig aktivitet, i at opnå opholdstilladelse i EU;

Misbrug af internationale samarbejdsmekanismer

45. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at være årvågne og afvise, dokumentere og indberette anmodninger fra udenlandske myndigheder, der indgives uformelt, ved brug af tvang eller uden om retssystemet for at overvåge, frihedsberøve, begrænse, intimidere eller udlevere personer i eksil eller medlemmer af diasporasamfund, herunder når sådanne anmodninger formidles via diplomatiske kanaler; opfordrer i denne sammenhæng til øget kontrol, som omfatter personer, der er i risiko for tværnational undertrykkelse; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at afstå fra at udlevere ofre eller potentielle ofre for tværnational undertrykkelse og til at sikre deres beskyttelse i EU;

46. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at retshåndhævende myndigheder, retslige myndigheder og andre relevante myndigheder, der modtager INTERPOL-data og gennemfører bilaterale samarbejdsaftaler med lande, der mistænkes for at anvende tværnational undertrykkelse, er behørigt uddannet til at identificere og vurdere risici for misbrug;

47. understreger, at håndtering af misbrug af INTERPOL kræver bekræftelse i national ret og operationel vejledning om, at INTERPOL-efterlysningsblade og -meddelelser ikke er underlagt den

samme kontrol som arrestordrer, inden de udstedes, og ikke bør behandles som svarende til arrestordrer; understreger, at betingelserne for og vurderingerne af INTERPOL's korrigerende foranstaltninger bør gennemgås i konteksten af bekæmpelse af tværnational undertrykkelse;

48. opfordrer Kommissionen til at oprette en appelmekanisme på EU-plan for uberettigede INTERPOL-efterlysningsblade (rødt hjørne), overveje at suspendere samarbejdet i tilfælde, hvor der er betænkeligheder med hensyn til en retfærdig rettergang, eller der afsiges domme in absentia, og nægte anerkendelse eller bistand i forbindelse med anmodninger fra udøvere, indtil retsvæsenets uafhængighed er genoprettet;

49. opfordrer medlemsstaterne til internt i INTERPOL at presse på for den årlige offentliggørelse af detaljerede statistikker for hver type efterlysningsblad og -meddelelse opdelt i henhold til udstedelsesstat og med angivelse af antallet af og årsagerne til godkendelser, afvisninger og sletninger;

50. opfordrer til, at der indføres passende reformer og ressourcer for at tilvejebringe langsigtede løsninger, der forhindrer politisk motiverede efterlysningsblade (rødt hjørne) og meddelelser om arrestordrer, herunder fastsættelse af benchmarks, der forhindrer misbrug af INTERPOL-efterlysningssystemet og øget kontrol med regeringer med en dårlig historik med hensyn til menneskerettigheder eller tværnational undertrykkelse;

Finansielle og administrative undertrykkelsesredskaber

51. opfordrer EU's finansielle reguleringsmyndigheder og de relevante tilsynsmyndigheder til at anerkende, at overholdelse af Den Finansielle Aktionsgruppes AML/CFT-rammer og cybersikkerhedsrammer kan misbruges som et redskab til tværnational undertrykkelse til at for at angribe civilsamfund og deres bidragsydere, journalister og diasporasamfund, forretningsfolk og deres enheder, associerede og personer; opfordrer medlemsstaternes retshåndhævende og retslige myndigheder til at samarbejde med de finansielle tilsynsmyndigheder for at hjælpe med at forebygge og imødegå misbrug af finansielle systemer og rejsedatabaser, der anvendes til at fremme tværnational undertrykkelse;

52. opfordrer EU's finansielle tilsynsmyndigheder, herunder AMLA, til at udvikle sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre en sådan manipulation, herunder kontrol før indefrysning, og passende screening- og databeskyttelsesforanstaltninger;

53. opfordrer EU's finansielle tilsynsmyndigheder til at udvikle offercentrerede klagemekanismer for at afhjælpe finansiel manipulation og langsigtet skade, herunder offentlige

korrektionsmekanismer; opfordrer til øget koordinering mellem finansielle reguleringsmyndigheder, enheder og relevante tilsynsmyndigheder med de relevante EU-organer, som håndterer tværnational undertrykkelse;

54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette mekanismer, som sikrer garanteret adgang til grundlæggende banktjenesteydelser for personer, der ifølge troværdige kilder er i fare for tværnational undertrykkelse, og mekanismer for finansiel kontinuitet eller likviditet i nødstilfælde, når undertrykkelse fører til pludselig indefrysning af aktiver;

55. opfordrer de finansielle efterretningsenheder til at indkredse og systematisk analysere tværnational undertrykkelse forbundet med finansielle mønstre og indberette relevante konklusioner til koordineringsknudepunkter for tværnational undertrykkelse på EU-plan og på nationalt plan;

56. opfordrer medlemsstaterne til at sikre specialiseret undervisning til lovhåndhævende, judicielle, finansielle og cybersikkerhedsmæssige myndigheder i udpegelse af finansielle mønstre, der har tilknytning til tværnational undertrykkelse, herunder misbrug af FATF, INTERPOL og rejsedatabaseværktøjer;

57. opfordrer medlemsstaterne til at give vejledning til finansielle institutioner, sikre, at deres nationale finansielle tilsynsmyndigheder har mandatet til at dele de data, der er til rådighed for dem, med retshåndhævende myndigheder og retsvæsnet og indføre effektive nationale klage- og revisionsmekanisme;

Beskyttelse af asyl- og migrationstjenester og konsulære tjenester mod at blive misbrugt af udøvere af tværnational undertrykkelse

58. fremhæver, at nægtelse af konsulære tjenester udgør en form for tværnational undertrykkelse, der kan knyttes til intimidering, overvågning eller tvang; fordømmer de udøvende staters anvendelse af mobilitetskontroller, herunder tilbagekaldelse af pas, nægtelse af konsulære tjenester og andre begrænsninger af bevægelsesfriheden;

59. opfordrer Kommissionen til at udstede officielle retningslinjer for bekæmpelse af konsulær tvang for at sikre, at personer, der udsættes for tværnational undertrykkelse, ikke behøver at besøge deres nationale ambassader eller konsulater i udlandet;

60. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der tages behørigt hensyn til de individuelle omstændigheder for ansøgere, der er ofre for tværnational undertrykkelse; opfordrer medlemsstaterne og andre lande i Schengenområdet til at anvende EU's visumhåndbog konsekvent og fleksibelt for at imødekomme beskyttelsesbehov for personer, der udsættes for tværnational undertrykkelse;

Stærkere afskrækkelse og øget ansvarlighed

61. understreger behovet for at øge omkostningerne ved tværnational undertrykkelse og styrke afskrækkelsen, herunder via effektiv efterforskning og retsforfølgning af udøvere og katalysatorer; opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte et klart retligt ansvar for personer og enheder, som bevidst fremmer eller drager fordel af tværnationale undertrykkelseshandlinger på vegne af udenlandske stater; opfordrer endvidere til en effektiv gennemførelse af virksomhedsmæssige due diligence-forpligtelser i spørgsmål om menneskerettigheder, herunder i henhold til direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed; mener, at en passende foranstaltning til at imødegå det voksende fænomen med tværnational undertrykkelse udøvet af autoritære regimer mod personer, der er bosiddende i EU, er at vise, at EU kan være en afskrækkende kraft; opfordrer derfor indtrængende EU til fortsat at øge sin egen forsvarskapacitet og mindske afhængigheden;

62. opfordrer medlemsstaterne til at styrke forebyggende foranstaltninger og ansvarlighedsforanstaltninger, herunder ved at kontrollere, om diplomater, officielle repræsentanter for de involverede lande, tolke og andre relevante aktører er involveret i tværnational undertrykkelse, forud for akkreditering, og til at indføre passende foranstaltninger, herunder udvisninger, indrejseforbud eller suspension af akkreditering, over for personer, der er ansvarlige for sådanne handlinger; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at dele relevante oplysninger med partnerlandene for at forhindre fornyet akkreditering eller fortsat misbrug; udtrykker behovet for at anerkende de risici, som infiltrering af demokratiske oppositionsgrupper i udlandet gennem tværnational undertrykkelse udgør, og for at iværksætte koordinerede og kollektive foranstaltninger for at forhindre og bekæmpe sådanne aktiviteter;

63. opfordrer EU og dets medlemsstater til at overvåge statslige eller statstilknyttede aktørers misbrug af retslige eller retshåndhævende mekanismer; opfordrer EU og dets medlemsstater til på grundlag af tilstrækkelig dokumentation at overveje at indføre forsigtighedsforanstaltninger over for sådanne stater;

64. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at deres retlige rammer forbyder indgreb i rettigheder, der er beskyttet i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, herunder når sådanne handlinger udføres på vegne af en udenlandsk magt, og at denne indblanding betragtes som en skærpende omstændighed ved domfældelsen for relaterede lovovertrædelser;

65. opfordrer Rådet til at undersøge muligheden for at udpege tværnational undertrykkelse som grov grænseoverskridende kriminalitet i overensstemmelse med artikel 83 i traktaten om Den

Europæiske Unions funktionsmåde med sigte på at fastsætte fælles EU-regler for definitioner og sanktioner, når det er relevant; opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til lovgivning med henblik på at harmonisere forbuddet mod udenlandske overvågningsaktiviteter i EU, navnlig de aktiviteter, der er omfattet af tværnational undertrykkelse;

66. opfordrer retshåndhævende myndigheder og retsvæsener til at efterforske og retsforfølge handlinger, som udgør tværnational undertrykkelse i form af forbrydelser mod menneskeheden i henhold til Romstatutten;

67. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten at integrere risici for tværnational undertrykkelse i EU's rejsevejledning og konsulære vejledning, herunder via målrettet rejserådgivning for lande, hvor troværdige beviser indikerer, at statsmyndigheder eller stedfortrædere herfor er involveret i tværnational undertrykkelse;

68. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at sikre, at det systematisk overvejes, at opføre personer og enheder, der deltager i tværnational undertrykkelse, på en liste i henhold til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov) og til udtrykkeligt at medtage tværnational undertrykkelse som en årsag til opførelse på listen i henhold til EU's kommende sanktionsordning for tværnational organiseret kriminalitet;

69. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere mere i kriminaltekniske, finansielle og digitale undersøgelser relateret til tværnational undertrykkelse med henblik på at indkredse, ansvarsplacere og dokumentere tværnational undertrykkelse og til at støtte retssager, som indledes af ofre;

70. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere efterforskningen og optrævlingen af netværk for tværnational undertrykkelse, herunder stedfortrædende aktører og forbindelser til organiseret kriminalitet, via øget koordinering mellem sikkerhedsmyndigheder samt judicielle myndigheder og finansielle myndigheder;

Positionering af Den Europæiske Union som verdensførende i bekæmpelsen af tværnational undertrykkelse

71. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til systematisk at integrere bekæmpelse af tværnational undertrykkelse i EU's optræden udadtil, herunder politiske dialoger og menneskerettighedsdialoger, engagement med tredjelande og kandidatlande og offentlig diplomati samt til at fremsætte bekymringer offentligt; opfordrer Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til i internationale aftaler og samarbejdsrammer at medtage betingelser, der gør det muligt at forhindre, at multilaterale og bilaterale samarbejdsaftaler på det strafferetlig

område misbruges til udøvelse af tværnational undertrykkelse;

72. opfordrer EU og dets medlemsstater til at italesætte sager med tværnational undertrykkelse, herunder tvang udøvet via stedfortrædende aktører samt familiebaseret undertrykkelse, i bilaterale forbindelser med lovovertrædende stater samt til at kræve, at sådanne praksisser ophører;

73. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at styrke strategisk kommunikation om tværnational undertrykkelse, til udtrykkeligt at anerkende det som en global trussel og til på det kraftigste at fordømme udøvere og give udtryk for EU's støtte til berørte personer;

74. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til udtrykkeligt at medtage tværnational undertrykkelse i mandatet for EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder og til at sikre, at det håndteres inden for rammerne af EU's menneskerettighedsrapportering;

75. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til systematisk at tage hensyn til risici for tværnational undertrykkelse, når de udarbejder finansierings-, samarbejds- og partnerskabsaftaler med tredjelande;

76. opfordrer Kommissionen til at medtage tværnational undertrykkelse som en kategori i sine retsstats- og udvidelsesrapporter;

77. opfordrer Kommissionen til at gøre tværnational undertrykkelse til en prioritet i gennemførelsen af det europæiske demokratiskjold, især for Det Europæiske Center for Demokratisk Modstandsdygtighed;

78. opfordrer kommende rådsformandskaber til at sætte tværnational undertrykkelse højt på EU's dagsorden, fremme udvekslinger af bedste praksis blandt medlemsstater og arbejde hen imod en meddelelse fra Rådet, som fastsætter en sammenhængende EU-tilgang til bekæmpelse af tværnational undertrykkelse;

79. glæder sig over G7-ledernes udtalelse om tværnational undertrykkelse og opfordrer Rådet og Kommissionen til yderligere styrkelse af koordineringen på G7-, Europaråds-, OSCE- og FN-plan, herunder via bæredygtigt engagement i FN's Menneskerettighedsråd og støtte til det arbejde, der udføres af FN's højkommissær for menneskerettigheder; opfordrer endvidere til, at der tages hensyn til de udøvende staters systematiske praksis med tværnational undertrykkelse ved evalueringen af disse landes inddragelse i og initiativer inden for mellemstatslige organer;

80. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde for en konvention fra Europarådet om tværnational undertrykkelse;

81. er af den faste overbevisning, at EU bør koordinere nøje med ligesindede partnere, herunder via udvekslinger af bedste praksis inden for lovgivning, beskyttelse af ofre, ansvarsplacering og sanktioner mod stedfortrædernetværk;

°

° °

82. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.